

Una flor no fa estiu. Per un creixement sostingut del pressupost educatiu que permeti atendre l'alumnat

Un any més seguim exigint trencar la dinàmica d'aquests darrers anys, quan el departament aplicava decisions unilaterals, sense consensuar amb la comunitat educativa. L'acord i el pacte amb els i les representants de la comunitat educativa en tots els àmbits ha de servir per construir la millor educació com a condició de construir el millor país.

Continua sense donar-se resposta a les principals dificultats del sistema educatiu català ni s'han marcat les línies de recuperació que són necessàries.

Si l'educació és una prioritat cal que el Govern ho demostrï amb fets.

La pressió de la comunitat educativa va ser clau per aconseguir algunes mesures per a la millora de les plantilles, de l'equitat i l'educació inclusiva, però quedem lluny d'una planificació pública i seriosa per acabar amb la segregació dels alumnes, que aposti per la inclusió i l'equitat.

Continuem remarquant que el pes relatiu d'Educació dins el pressupost s'ha reduït des del 2010. I en relació amb el PIB, també. Abans de les retallades l'educació era un 3% del PIB.

Som encara dels territoris de l'Estat Espanyol i d'Europa amb menys inversió pública en educació.

Des del MUCE exigim responsabilitat al Govern i als grups parlamentaris per tal de tenir un pressupost expansiu per l'any 2018. L'educació no es pot permetre perdre un any més.

Constatem:

- La manca de decisió i voluntat política d'actuar per a **posar fi a la segregació escolar**.
- **La continuació de més de 1000 aules prefabricades**, xifra que es manté des del 2008 i la tendència serà a augmentar per l'increment d'alumnes a secundària els propers anys. Problema endèmic i sense pla de Govern per solucionar-lo.
- **La manca de places de Formació Professional**, desviant alumnes als centres privats o derivant a la formació a distància més de 20.000 alumnes.
- **El Departament carrega als municipis i a les famílies el cost de l'escola bressol**. Des del 2015, les assignacions corresponents a foment de les llars d'infants municipals i al funcionament de les escoles bressols desapareixen del pressupost. S'oblida així la importància d'aquesta etapa per les polítiques de cohesió social.
- **La insuficient dotació dels centres**.
- **L'increment insuficient de les plantilles davant l'increment d'alumnat**.
- **Saturació d'aules a secundària obligatòria**
- La necessitat d'un pla **de formació dels professionals de l'educació**, consenuat, amb vinculació al projecte de centre, i amb recursos suficients.

Podríem continuar aquest llarg llistat de mancances provocades per la desinversió pública en educació. El Govern de la Generalitat està incomplint la pròpia llei d'educació de Catalunya des de fa anys.

En aquest sentit, la Consellera Clara Ponsatí té l'oportunitat d'aplicar una política educativa que serveix per afrontar els problemes reals de l'educació.

Reclamem aturar la LOMCE

Tal com el MUCE vam manifestar als partits polítics al Parlament (25 d'abril de 2016) demanem a la Consellera un posicionament clar, coherent i contundent contra la LOMCE, per aturar la seva aplicació a Catalunya i per a la seva derogació.

També reiterem la necessària revocació de les darreres normatives que han eliminat la participació democràtica dels professionals, dels pares i mares i de l'alumnat en els òrgans de decisió dels centres educatius catalans.

Seguim defensant l'escola laica i respectuosa amb la diversitat i urgim a eliminar l'assignatura de religió del currículum.

Les proves d'avaluació externes utilitzades per classificar els centres, han estat força qüestionades per professionals i famílies per la seva orientació. Així com la implantació de les revàlides a 4t d'ESO i final de Batxillerat. A més de les declaracions públiques diverses és urgent una normativa que elimini del sistema educatiu a Catalunya aquestes proves.

L'educació ha d'entrar en l'agenda de prioritats de país

1. Reclamem actuacions per acabar amb la segregació dels alumnes

La segregació escolar opera contra l'educació, la construcció de coneixement i la cohesió social. El síndic de Greuges denunciava fa més d'un any que la segregació escolar no ha disminuït –gairebé– en deu anys a Catalunya.

També, altres informes de la Fundació Bofill sobre segregació escolar alerten que la crisi econòmica i les polítiques de retallades dels programes socials ha incrementat aquest fenomen.

Tanmateix, hi ha experiències municipals que posen de manifest que hi ha marge per a la política educativa a l'hora de fomentar l'equitat en l'admissió d'alumnat i d'evitar la concentració d'alumnat amb necessitats educatives específiques en determinats centres educatius.

El que demanem al Departament és decisió i voluntat política d'actuar per a posar fi a la segregació escolar. El Govern ha de garantir una cobertura pública de qualitat a totes les necessitats educatives i buscar l'equitat entre tots els centres.

Reclamem un nou decret d'admissió d'alumnes per tots els centres que rebin recursos públics. Aconseguint una escolarització equilibrada de tot l'alumnat evitant concentracions d'alumnes amb dificultats en uns centres i dotant-los dels recursos necessaris per la inclusió.

Cal activar la planificació escolar amb la participació de tots els agents territorials, amb la zonificació, reduint les ràtios i augmentant el nombre de mestres i d'educador, sempre donant prioritat al manteniment de l'oferta pública.

Cal potenciar l'oferta educativa no escolar en els centres públics

És necessari reduir la despesa familiar per alumne: amb ajuts a sortides i colònies escolars i per activitats extraescolars. Ajuts per facilitar l'accés al servei de menjador escolar i per material d'ús pedagògic.

2. Reclamem revertir les retallades

2.1. Per uns pressupostos a temps per a l'any 2018

El pressupost d'Ensenyament de 2017, un cop aplicat els darrers increments, sobretot a partir de setembre, ha quedat en un 2,12% del PIB. La llei d'educació de Catalunya, aprovada el 2009, preveia que en 8 anys el pressupost havia d'arribar al 6% del PIB. És evident que la desinversió endèmica del nostre sistema educatiu obliga a reconsiderar a l'alça aquest 6% a fi i efecte de recuperar, malgrat les promocions d'alumnes que s'ho hauran perdut, la desinversió acumulada.

Des del MUCE, no podem menystenir el creixement de 500 milions d'euros en el pressupost d'Ensenyament d'enguany, però també hem de recordar que una flor no fa estiu i que el que queda per recuperar és molt. El pressupost de l'any 2017 és encara un 10% inferior al del 2010 i el pressupost per alumne casi un 20% inferior.

L'actual situació d'inestabilitat política ens omple de temor per una qüestió tan fonamental com és el pressupost de 2018. El creixement econòmic previst del 2,6% pot arribar a incrementar el pressupost general de la Generalitat en una xifra propera als 1.000 milions d'euros. Si les forces parlamentàries primen els seus interessos partidistes per sobre de l'interès general, aquests mil milions aniran a eixugar deute, si és que finalment es prorroga el pressupost per manca d'acord parlamentari.

Des del MUCE exigim responsabilitat a les forces polítiques per tal de tenir un pressupost expansiu per al curs 18-19. I ho demanem ara perquè, si no, perdrem un any més a afegir als molts que ja hem perdut. No ens ho podem permetre. No podem permetre que la classe política, per les seves disputes partidistes, no tradueixi el creixement econòmic en un creixement significatiu del pressupost d'Ensenyament.

2.2 Mapa escolar

L'increment de la població escolaritzada i la manca de previsió i d'inversió en nous edificis provoquen que continuen existint més d'un miler de mòduls prefabricats - 1070 al 2017-, situació que es manté i augmenta des del 2008.

Els prefabricats afecten a més de 85 centres totalment en mòduls. Un augment d'alumnat d'ESO que ja es va notar el curs anterior agreuja la situació en els instituts.

Es de preveure que el tema d'infraestructures s'agreujarà més en l'ensenyament post obligatori, en especial en la Formació Professional, on actualment hi han importants dèficits. (A Barcelona, un 73% de les demandes es fan en centres públics. Només s'hi admeten 6 de cada 10 per saturació)

Reclamem l'acció de govern en una planificació- mapa escolar públic amb un pla de construccions que contempli el desenvolupament dels ensenyaments obligatoris i post-obligatoris amb infraestructures adients i ben comunicades.

2.3 Condicions de millorar de la qualitat i l'atenció. Condicions laborals

Continuem exigint la recuperació de les condicions que permetin mantenir i millorar la qualitat dels centres educatius com, així mateix, la resta de condicions laborals dels professionals de l'educació anteriors a les retallades: increment d'hores per desdoblaments i coordinacions entre professionals, increment de temps per a les tutories i atenció a les famílies, baixada generalitzada de ràtios, increment de plantilles per atendre l'increment d'alumnat i per l'escola inclusiva, cobertura de totes les substitucions de tots els professionals des del primer dia,

disminució de l'hora lectiva pendent, incorporar nous professionals als centres (per exemple, atenció sanitària...), recursos de coordinació, suport i formació vinculats als projectes de centres, estabilitat del personal interí i reducció temporalitat...

2.4 Formació del professorat

L'augment del pressupost en Formació del professorat - el qual encara acumula una pèrdua del 57,6% sobre el pressupost del 2010- no s'ha traduït en un Pla de Formació, públic, consensuat amb els propis docents i d'acord amb les transformacions de llocs de treball, especialitzacions i necessitats per millorar el sistema educatiu.

El Departament d'ensenyament trasllada el cost de la seva formació, l'actualització i millora al propi professorat.

Recordem que les assignacions a la formació del personal docent han passat de 8.189.460 euros en 2010 a 181.000 en 2016, una reducció del 98%. En el pressupost del 2017 la partida es recupera fins als 3.470.000 euros, mantenint-se encara un descens del 58%. Difícilment es poden desplegar projectes d'innovació educativa amb aquests recursos per a la formació permanent del professorat.

2.5 Taxes postobligatoris i universitat

Des de l'aprovació al Parlament de Catalunya de la moció moratòria que contemplava la rebaixa del 30% de les taxes universitàries les estudiants no ens hem trobat més que l'incompliment d'aquesta per part del Govern i els òrgans que l'havien d'aplicar. Així doncs, lluny de començar el curs amb l'esmentada rebaixa i el conseqüent avanç cap a la gratuïtat del sistema universitari, les estudiants hem seguit pagant les taxes amb l'augment del 67% des del 2011 -fruit de voluntat política i no per manca de recursos econòmics.

Reclamem més inversió a les universitats. Més inversió per tal de poder revertir la situació a la que ens han portat les retallades: tant per poder rebaixar els preus desorbitats que les estudiants ens veiem obligades a assumir com per millorar les condicions laborals del professorat.

3. Educació 0-3: “mares de dia”?

Ens preocupa que es continuï menystenint una etapa educativa fonamental per al desenvolupament de les persones. Si ens creiem que el primer cicle d'Educació Infantil (0-3) és una etapa educativa, els poders públics han de garantir amb els recursos necessaris que sigui de la màxima qualitat i amb places suficients per a totes aquells infants que les seves famílies decideixen fer-ne ús. Hi poden haver altres propostes, com ara les “mares de dia”, però han de ser propostes que tinguin el benestar superior de l'infant i les seves necessitats educatives, emocionals, i físiques com a eix central del seu plantejament i no altres interessos més lligats a qüestions laborals o de conciliació familiar, com s'apunta en l'acord de govern de 13 de juny de 2017 per iniciar els tràmits per a la regulació de les llars de criança

4. Esborrany decret menjadors

Continuem demanant la paralització de l'actual projecte de decret i la redacció d'un nou decret que contempli criteris i prioritats, com els models de gestió, amb criteris socioeducatius, ambientals, de proximitat i d'economia social. Sempre amb la participació dels diferents agents de la comunitat educativa.

L'esborrany de projecte de decret amb el que treballa el Departament incorpora l'externalització i privatització, de facto, del servei de menjador. La comunitat educativa no pot permetre de cap manera una privatització més d'un servei públic i essencial.

Apostem perquè l'Administració garanteixi el servei de menjador escolar com a servei públic, universal i gratuït, vinculat al dret a l'educació i al dret a l'alimentació i perquè el temps de menjador sigui temps educatiu emmarcat dintre del projecte educatiu de centre.

5. Projecte decret sistema inclusiu

La inclusió i la cohesió social són dos principis generals en els quals s'ha de sustentar el sistema educatiu. L'educació inclusiva és un pilar fonamental per promoure la l'equitat i atendre la diversitat de totes les persones en tots els àmbits de la vida, des de la infància fins a la vellesa.

Rebutgem l'actual proposta de decret. Una llei d'inclusivitat a Catalunya, en el moment actual requereix un canvi d'enfoc global del sistema educatiu que superi l'etiquetatge d'alumnes i aporti a cadascú segons necessitats.

L'Administració ha de garantir que els centres educatius disposin dels recursos necessaris: curriculars, tecnològics, metodològics, organitzatius i de personal, per atendre adequadament tot l'alumnat. Ha de preveure una disminució de les ràtios i ha de donar orientacions sobre els procediments i instruments per a l'atenció educativa de qualitat de tot l'alumnat.

El MUCE defensa un model d'escola laica, que eduqui sense dogmes, amb valors ètics, no sexistes i democràtics, una escola inclusiva i de respecte amb la diversitat, un sistema que mantingui la religió fora de l'escola i dins de l'àmbit de les creences particulars i, per tant, no acceptem el desenvolupament curricular plantejat ni la segregació de l'alumnat per creences o gènere.

El MUCE estem convençuts que en la construcció d'un país s'ha de prioritzar l'educació dels ciutadans, en especial dels més joves, i incrementar la cohesió social fent efectiva la igualtat d'oportunitats i l'equitat davant les greus dificultats econòmiques i socials que pateix bona part de la societat catalana actual. Per això, creiem necessari aturar i revertir les retallades en educació que han contribuït a la desigualtat social i castiguen un cop més els sectors socials amb més dificultats, així com modificar les polítiques educatives que fins ara s'han desenvolupat des de la Conselleria d'Ensenyament. I exigim veure-ho des dels propers pressupostos de 2018.

El MUCE expressa la necessitat de polítiques educatives amb la voluntat d'aturar el retrocés que estem patint i, sobretot, de construir la millor educació com a condició de construir el millor país, des del consens amb tota la comunitat educativa.

Marc Unitari de la Comunitat Educativa (MUCE):

Associació d'Estudiants Progressistes (AEP) - Associació de Joves Estudiants de Catalunya (AJEC) - Associació de Mestres Rosa Sensat (AMRS) - Catalunya Laïca - Federació d'Associacions de Pares d'Alumnes d'Educació Secundària (FAPAES) - Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes de Catalunya (FAPAC) - Federació d'Educació de CCOO - Federació d'Ensenyament de CGT- Federació de Moviments de Renovació Pedagògica de Catalunya (FMRPC) - Federació d'Ensenyament FETE-UGT - Sindicat d'Estudiants (SE) - Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC) - USTEC-STEs (IAC)